

SURINAAMSCH

COURANT

Van Zondag den

11^{den} April.

S U R I N A M E.

P U B L I C A T I E.

DE GOUVERNEUR GENERAAL
IN RADE.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het aan Ons is voorgekomen, dat sommige der wetsbepalingen, voorkomende in Onze Publicatie van den 23/30 December 1828, houdende *Reglement op het bezit en den verkoop van Schietgeweer en Buskruit*, en over den vervoer van het laatste, (Gouvernements-Blad van dat jaar No. 28,) eene nadere verklaring, uitbreiding of beperking behoeven, en Ons tevens de noodzakelijkheid is gebleken, dat dezelve Publicatie in overeenstemming en verband worde gebragt met de nog bestaande Plantaadje Reglementen; gelijk Wij het almede van belang geacht hebben, dat doelmattige voorzieningen worden daargesteld, ten einde te verhoeden, dat geen Schietgeweer, ten na-deele van de algemeene rust en veiligheid, in verkeerde handen gerake;

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, te arresteren het geen volgt:

ARTIKEL 1.

De bij art. 1 der opgemelde Publicatie aan de ingezetenen, die zich van Schietgeweer willen bedienen, opgelegde verplichting, om zich van een *port d'armes* te voorzien, wordt uitgestrekt tot allen, die eenig Schietgeweer van welken aard ook, in hun bezit hebben, en zulks zonder onderscheid, of dezelve te *Paramaribo* of elders in de Kolonie woonachtig zijn, en of zij zich van het door hun bezeten Schietgeweer al dan niet bedienen, of willen bedienen, of daarvan al of niet gebruik maken, of willen gebruik maken.

ART. 2.

De ingezetenen van *Paramaribo* en deszelfs omtrek zullen, ter verkrijging van een *port d'armes* eene ongezegelde schriftelijke aanvraag, ingerigt naar het model hier bijgevoegd sub litt. A. No. 1. ter Algemeene Secretarij moeten indienen; terwijl de genen, welke elders in de Kolonie woonachtig zijn, dezelve aanvraag zullen moeten doen aan de Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren in de divisien of districten waartoe zij behooren; als wordende dezelve Kapiteins of Hoofdamttenaren bij deze bevoegd verklaard, om, onder in achtneeming der bepaling, voorkomende in het slot van art. 1., der opgenoemde Publicatie (*) aan zoodanige personen, welke bij hen als ingezetenen van hun district of divisie bekend zijn, op derzelver daartoe gedane aanvraag, ingerigt volgens het model sub litt. A. No. 2; de vereischte *port d'armes* uit te reiken.

ART. 3.

Eigenaren van plantaadjen of gronden, of, indien dezelve niet in persoon op hunne plantaadjen of gronden woonachtig zijn, de huurders of gebruikers van dezelve plantaadjen of gronden, of wel, bij onstentenis ook van deze, de directeuren of opzigtters door hun op dezelve geplaatst, zullen verplicht zijn, op de door hun in te dienen aanvragen te stellen zoo wel het Schietgeweer, hetwelk ter algemeene defensie, op elke plantaadje of grond voor handen is, als al het overige hetwelk, het zij onder hun zelve, het zij onder den blankofficier of blankofficieren, of eenige andere vrije bewoners der plantaadjen of gronden of ook onder de, tot hunne plantaadje of gronden behoo-

rende slaven, is berustende; zullende de Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren door hun in te dienen aanvragen moeten worden ingerigt, ingevolge het model sub litt. A. No. 3.

ART. 4.

Aan alle bezitters van Schietgeweer, welke te *Paramaribo* of in den omtrek woonachtig zijn, wordt de tijd van dertig dagen verleend, om de aanvraag ter verkrijging van een *port d'armes* ter Algemeene Secretarij in te dienen, welke tijd gerekend zal worden van den dag, waarop de tegenwoordige Publicatie voor het eerst in de koloniale Nieuwspapieren zal zijn geplaatst geweest.

ART. 5.

Voor de bezitters van Schietgeweer, welke buiten *Paramaribo* en deszelfs omtrek (met uitzondering echter van het opper- en neder-district *Nickerie*) woonachtig zijn, zal deze tijd met nog dertig dagen worden vermeerderd; zoodanig dat aan hun, een tijd van zestig dagen, ter indiening van hunne aanvraag aan de Burger Kapitein of Hoofdamttenaar in de divisien of districten zal worden vergund; te berekenen, als bij het voorgaande artikel is gezegd.

ART. 6.

Aan de ingezetenen van het opper- en neder-district *Nickerie* zal een tijd van dertig dagen worden vergund, om de aanvraag ter verkrijging van een *port d'armes* aan de Hoofdamttenaren aldaar in te dienen, gerekend na den dag, waarop het tegenwoordig besluit, op de in die districten gebruikelijke wijze ter kennis van het algemeen zal zijn gebragt.

ART. 7.

Het *port d'armes*, ingerigt volgens het model sub litt. B., zal *kosteloos*, op ongezegeld papier, zoo ter Algemeene Secretarij, als door de respectieve Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren in eenige divisie of district, aan de belanghebbenden worden afgegeven. Voor zoo verre hetzelfde ter Algemeene Secretarij is afgegeven geworden, zal het aan den Baljuw en Commissaris van Policie worden aangeboden, ten einde *kosteloos* te worden gevisceerd; wordende hetzelfde, van de emolumenten, die tot dus verre naar aanleiding onzer Publicatie van den 23/30 December 1828 No. 29, daarop verschuldigd waren, vrijgesteld; terwijl daartegen de ter Algemeene Secretarij afgegevene *port d'armes* niet geldend zullen zijn, en alzoo den bezitter van hetzelfde niet zullen kunnen te stude komen, dan na door den Baljuw en Commissaris van Policie te zijn gevisceerd.

ART. 8.

Het, alzoo afgegevene *port d'armes* is slechts geldig voor den tijd van één jaar, zoodanig dat, na verloop van dien tijd, door elken bezitter van Schietgeweer eene nieuwe aanvraag om *port d'armes* zal behooren gedaan te worden.

ART. 9.

Al wie gedurende het jaar, waarvoor het afgegeven *port d'armes* geldig is eenig Schietgeweer in zijn bezit verkrijgt, zal daarvan ter Algemeene Secretarij, of aan den Burger Kapitein of aan het Burgerlijk opperhoofd van het district kennis geven, ten einde op het door hem gelijktijdig te exhiberen *port d'armes* *kosteloos* daarvan de noodige aantekening te doen.

ART. 10.

De respectieve Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren in de divisien of districten zullen, uiterlijk binnen eene maand na den tijd hierboven in art. 5 en 6 bepaald, van de door hun afgegeven *port d'armes* naauwkeurige tabellen moeten opmaken, ingerigt volgens het model sub litt. C. Afschriften van voorschrevene tabellen zullen door de onderscheidene

Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren bij de eerst mogelijke gelegenheid moeten worden gezonden aan de Algemeene Secretarij en aan het Commissariaat van Policie.

ART. 11.

Elk ingezetenen van *Paramaribo* of deszelfs omtrek, die na verloop der bij art. 4 bepaalde dertig dagen, zoo mede elk, die woonachtig is in de divisien of districten buiten *Paramaribo*, die na verloop van den bij art. 5 en 6 bepaalden tijd, mogt bevonden worden bezitter van eenig Schietgeweer te zijn, zonder van een *port d'armes* te zijn voorzien, zal voor elk geweer, om het even van welken aard, hetwelk hij zal blijken te bezitten, verbeuren eene geldboete van *Vijftig Gulden*.

ART. 12.

Al wie, hoezeer een *port d'armes* verkregen hebbende, niettemin bevonden mogt worden in het bezit te zijn van eenig schietgeweer, hetwelk op het afgegeven *port d'armes*, het zij bij de afgifte, het zij bij nadere aantekening, niet bekend is, zal voor elk alzoo niet op hetzelfde bekend geweer, om het even van welken aard, insgelijks verbeuren eene geldboete van *Vijftig Gulden*.

ART. 13.

Gelijk bij art. 18, onzer boven aangehaalde Publicatie van den 23/30 December 1828, aan den Baljuw en Commissaris van Policie de bevoegdheid is toegekend, om, na daartoe bekomene autorisatie van den eersten Wethouder, eene geregelijke visitatie te doen bij zoodanige ingezetenen in of in den omtrek van *Paramaribo*, tegen welke eenig gegronnd vermoeden mogt bestaan, dat zij zich mogten bevinden in het ongeoorloofd bezit van eenige hoeveelheid Buskruit, zoo wordt deze bevoegdheid, onder dezelfde voorwaarde, uitgestrekt tot alle ingezetenen in of in den omtrek van *Paramaribo* woonachtig, welke zouden mogen verdacht zijn in het bezit van Schietgeweer te zijn of geweest te zijn, zonder eene aanvraag ter verkrijging van *port d'armes* gedaan te hebben, of, hoezeer zoodanige aanvraag gedaan hebbende, daarvan niettemin eenig Geweer, schoon in hun bezit zijnde te hebben weggelaten, of wel zich van het door hun bezeten, en het zij al dan niet op hunne aanvraag gestelde Schietgeweer, het zij voor het geheel, het zij voor een gedeelte, op eene clandestine wijze te hebben ontdaan.

ART. 14.

De bevoegdheid bij het voorgaande artikel aan den Baljuw en Commissaris van Policie opzettelijk het Schietgeweer toegekend, wordt insgelijks verleend aan de Burger Kapiteins of andere Hoofdamttenaren in de divisien of districten; te dien effecte, dat dezelve bij alle zoodanige ingezetenen, als zouden mogen verdacht zijn van zoodanige feiten als bij het vorige artikel opzettelijk het Schietgeweer zijn uitgedrukt, eene visitatie zullen mogen houden.

ART. 15.

Tot de, in het vorig artikel vermelde visitatie, zullen de Burger Kapiteins of Hoofdamttenaren in de divisien of districten geene autorisatie, van wien ook, benodigd hebben; zij zullen echter daartoe niet anders dan op goede gronden of praesumptien overgaan, en zoo spoedig mogelijk een afschrift van het proces-verbaal van het door hun verrigte aan het Commissariaat van Policie moeten inzenden; en zulks wel onverschillig, of er eenige overtreding ontdekt moge zijn, al, dan niet.

ART. 16.

Wanneer ten gevolge der visitatie bij art. 13 en 14 vermeld, Schietgeweer mogt gevonden zijn bij ingezetenen, welke van

(*) Medebrengende, dat aan indianen, slaven of boschgegers nimmer *port d'armes* zullen worden uitgereikt.

geen *port d'armes* zijn voorzien of ook, wanneer te dier gelegenheid meerder Schietgeweer mogt zijn gevonden, dan op het *port d'armes* bekend is, zal zoodanig Schietgeweer onverwijld worden in beslag genomen, en de bezitter voor elk alzoo gevonden en in beslag genomen artikel, daarenboven incurreren eene geldboete van *Vijftig Gulden*; zullende voor den bezitter van zoodanig Schietgeweer gehouden worden te *Paramaribo* de eigenaar van het gevisiteerde huis, of wel de hoofdbewoner, indien de eigenaar het mogt hebben verhuurd, of deszelfs gebruik aan anderen mogt hebben overgelaten, en in de divisien of districten buiten *Paramaribo*, de eigenaar van de Plantaadje of grond, en zoo deze niet zelf aldaar woonachtig is, de huurder of gebruiker van dezelve Plantaadje of grond, of wel, bij ontstentenis van deze, de aldaar gestelde Directeur of Opzigter.

Art. 17.

Wanneer bij zoodanige visitatie, als bij art. 13 en 14 zijn vermeld, mogt worden bevonden, dat het Schietgeweer, hetwelk ten gevolge der gedane aanvraag of der nadere opgave op het *port d'armes* bekend is, niet meer voorhanden is, en de houder van het *port d'armes* niet door voldoende bewijzen kan aantoonen, in wiens handen hetzelfde is overgegaan, zal de zoodanige gestraft worden met eene geldboete die de som van *Twee Honderd Gulden*, voor elk alzoo ontbrekend artikel, van welken aard ook, niet zal mogen te boven gaan. — Het zal zelfs aan den Regter vrijstaan, om, wanneer verzwarende omstandigheden daartoe aanleiding mogten geven, de straf van gevangenis tot voor den tijd van twee jaren of minder aan den schuldigen op te leggen.

Art. 18.

Wanneer de openbare aanklager ten genoeg des Regters mogt kunnen bewijzen, dat eenig ingezet, na verloop der tijdperken bij art. 4, 5 en 6 vastgesteld, in het bezit van eenig Schietgeweer is geweest, zonder aanvraag om *port d'armes* gedaan te hebben, en dat dezelve zich vervolgens van zoodanig Schietgeweer heeft ontdaan, zonder op eene voldoende wijze te kunnen aantoonen, in wiens handen hetzelfde is overgegaan, zal het voorgaand artikel in allen deele op den zoodanigen van toepassing zijn.

Art. 19.

De aan de Burger Kapiteins of Hoofdamtbanen in de divisien of districten bij art. 14 toegekende bevoegdheid sluit geen zins uit derzelver, hun bij de bestaande Plantaadje Reglementen opgelegde verplichting, om door de onder hun in dienst zijnde onderofficieren, de op Plantaadje of grond voorhanden zijnde wapenen enz., op bepaalde tijden te doen visiteren. — Dezelve zullen integendeel de bepalingen in deze Publicatie voorkomende, doen strekken om aan deze, reeds bij vroegere Reglementen voorgeschrevene, visitatie een des te krachtadiger gevolg te geven. Zij zullen te dien einde aan de Burger Officieren en onderofficieren, welke zij met deze visitatie zullen belasten, afschriften ter hand stellen van de door de eigenaren van Plantaadjen of gronden, of wel van de op dezelve geplaatste Directeuren of Opzigters, luidens art. 3 ingediende aanvragen, voor zoo verre namelijk het Schietgeweer betreft, hetwelk, als ter algemeene defensie dienende, daarop is gebracht. Dezelve Officieren en onderofficieren zullen het, op elke Plantaadje of grond, voorhanden zijnde Schietgeweer naauwkeurig met deze afschriften vergelijken, en wanneer het aan hun mogt blijken, dat aan het daarbij voorkomend Schietgeweer eenig artikel op de Plantaadje of grond ontbreekt, of ook dat eenig Schietgeweer op de Plantaadje of grond voorhanden is, waarvan in het tot zoodanige Plantaadje of grond behoorend afschrift geene melding is gemaakt, zulks naauwkeurig op zoodanig afschrift aantekenen. Zij zullen na den al geheelen afloop der visitatie, alle de aan hun ter hand gestelde afschriften vervolgens aan

den Burger Kapitein of Hoofdamtbanen van hunne divisie of district teruggeven, die de zoodanige, welke met de vermelde aantekeningen der gevisiteerd hebbende Officieren en Onderofficieren voorzien zijn, met een behoorlijk relaas of rapport zal inzenden aan den Baljuw en Commissaris van Politie, ten einde door dezen ambtenaar hierop nader zou kunnen worden geïquireerd, en vervolgens zoodanig zou kunnen worden gehandeld, als dezelve ambtshalve zal vermeenen te behooren.

Art. 20.

Hoezeer de verplichting om zich van *port d'armes* te voorzien luidens art. 1 der tegenwoordige Publicatie berust op elk en een iegelijk, die Schietgeweer bezit, worden daarvan echter uitgezonderd de personen, welke in de Schutterij te *Paramaribo* zijn ingeschreven, voor zoo verre namelijk het Schietgeweer betreft van hetwelk zij als Schutters gebruik maken.

Art. 21.

Naar aanleiding van den inhoud van art. 1 der tegenwoordige Publicatie, zal de strafbepaling voorkomende in art. 4 onzer Publicatie van 23/30 December 1828 niet alleen toepasselijk zijn op slaven, die van Schietgeweer gebruik maken, maar ook op zoodanige slaven, die Schietgeweer blootelijk in hun bezit hebben.

Intusschen zal deze strafbepaling in het een en in het ander geval ophouden van toepassing te zijn, wanneer de meester des slaafs, die van Schietgeweer gebruik maakt of Schietgeweer in zijn bezit heeft, zelve een *port d'armes* heeft verkregen, en de slaaf daarenboven voorzien is van een schriftelijk biljet zijns meesters of beheerders, waarbij aan denzelven het gebruik of bezit van Schietgeweer wordt toegestaan.

Art. 22.

De bij art. 5 der opgemelde Publicatie van 23/30 December 1828 voorkomende bepaling, dat geen particulier persoon te *Paramaribo* meerder Buskruid onder zijne berusting zal hebben, dan twee Nederlandse ponden, wordt in diervoorge gealtereerd, dat in geen particulier huis of woning te *Paramaribo* meer dan de gemelde hoeveelheid zal mogen voorhanden zijn; zullende de bij dat zelve artikel gestatueerde strafbepaling bij uitsluiting toepasselijk zijn op den eigenaar van zoodanig huis, of wel op den hoofdbewoner, indien de eigenaar het mogt hebben verhuurd, of deszelfs gebruik aan anderen mogt hebben overgelaten.

Art. 23.

De verkoop van Buskruid en Schietgeweer, naar aanleiding van art. 6 onzer Publicatie van 23/30 December 1828, bij uitsluiting toegestaan zijnde aan de geprivilegeerde Kruid en Geweerverkoopters, of aan schippers en supercarga's, welke Buskruid en Schietgeweer in de Kolonie hebben aangebragt, en bij art. 7 dierzelfde Publicatie gestatueerd zijnde, dat elk ander, die in deze artikelen of in een van beide mogt bevonden worden handel te hebben gedreven, zoude incurreren de straffen daarbij vastgesteld; zoo wordt bij dezen nader bepaald, dat het niet alleen aan niemand buiten de geprivilegeerde Kruid en Geweerverkoopters, en de schippers en supercarga's, welke Kruid en Schietgeweer in de Kolonie hebben aangebragt, zal vrijstaan, in dezelve artikelen in den eigenlijken zin handel te drijven, maar ook, dat geen Buskruid of Schietgeweer bij iemand bezeten wordende, door den bezitter aan iemand anders, onder welken titel ook, en zulks op dezelfde straffen zal mogen worden overgedaan, als aan de geprivilegeerde Kruid en Geweerverkoopters, of zoo deze niet verkiesen mogten hetzelfde te ontvangen, aan 's Konings magazijn van Corlog; zullende, wanneer partijen het over den prijs, waarvoor deze overname zoude geschieden, niet eens mogten kunnen worden, door beide eenschatter, ter bepaling van dien prijs, moeten worden benoemd, aan welker beslissing de partijen zich zullen moeten onderwerpen terwijl, wanneer de beide schatters mogten verschillen, door hun een derde

te dien einde zal moeten worden gekozen, wier vereenigde uitspraak de zaak finaal zal beslissen.

Art. 24.

Het bij art. 9 onzer Publicatie van 23/40 December 1828 aan de geprivilegeerde kruid en geweerverkoopters gegeven verbod, om aan geen slaven buskruid of schietgeweer te verkoopen, of op eenige andere wijze in derzelver eigendom te doen overgaan, zal niet van toepassing zijn in het geval, wanneer eenige slaaf zich, namens en ten behoeve van zijnen meester, te dien einde bij hem vervoegt, mits de slaaf voorzien zij van een schriftelijk requisit van zijnen meester, en door denzelven onderteekend; welk requisit de geprivilegeerde kruid en geweerverkoopters dadelijk zal intrekken en ter zijner verantwoording onder zich doen berusten; alles onverminderd de verplichting van den geprivilegeerden kruid en geweerverkoopters, om zich te verzekeren, dat de requisit van een *port d'armes* zij voorzien. Indien het in dit artikel vermeld schriftelijk requisit mogt zijn afgegeven en geteekend door iemand anders, dan door den meester van den slaaf, deszelfs vertegenwoordiger of reghebbende, zal zulks beschouwd worden gelijk te staan met de misdad van valsheid, en als zoodanig worden vervolgd en gestraft, naar bevind van omstandigheden, ter beoordeeling van den Regter.

Art. 25.

Niemand, noch aan *Paramaribo* noch in de buiten districten, zal voortaan eenig Schietgeweer mogen repareren, ten ware aan hem is vertoond geworden het *port d'armes* voor het loopend jaar afgegeven, ten behoeve van den bezitter van het Schietgeweer, het zij die eene plantaadje of grond, het zij een bijzonder persoon zij. Voorts zal elk, die zoodanige reparatie onderneemt, verplicht zijn, om van het door hem gerepareerd Schietgeweer een behoorlijk register te houden, ingerigt volgens het model sub La. D., welk register hij op de eerste requisitie aan den Baljuw en Commissaris van Politie zal behooren te vertoonen; zullende hij, die zoodanig register niet kan produceren, verbeuren eene geldboete van niet minder dan f25 en niet meer dan f200, terwijl hij die, hoezeer zoodanig register kunende vertoonen, niettemin verzuimd mogt hebben, eenig ter reparatie bezorgd Schietgeweer op hetzelfde te vermelden, voor elk alzoo geomitteerd artikel, zal verbeuren eene geldboete van *Tien Gulden*.

Art. 26.

De bij art. 23 onzer Publicatie van den 23/30 December 1828, ten behoeve van voogden, executeuren of boedelreddears ten aanzien van het Schietgeweer hetwelk in de door hun geadierde en geadministreerde boedels mogt gevonden worden, vermelde uitzondering op den bij het vorig artikel gestelden regel, dat geen Schietgeweer op vendue zal mogen worden uitgeveild, wordt ten gevolge der bepalingen in art. 23 der tegenwoordige Publicatie voorkomende, voor vervallen verklaard.

Art. 27.

De kennisneming der overtredingen, voorkomende zoo wel in onze Publicatie van 23/30 December 1828, als in de tegenwoordige, zal, voor zoo verre op dezelfde geldboeten zijn gestatueerd, en deze geldboeten in eenig geval door cumulatie een hooger beloop mogten daarstellen dan van *Twee Honderd Gulden*, des niettemin verblijven aan de *Regtbank van Kleine Zaken*.

Art. 28.

Van 's gelijken zal de *Regtbank van Kleine Zaken* bevoegd zijn, ter volledige toepassing van art. 17 en 18 der tegenwoordige Publicatie, voor zoo verre daarbij de straf van gevangenis is gestatueerd, te dien effecte dat dezelve geregtigd wordt verklaard, om in de gevallen bij die artikelen uitgedrukt, tot eene detentie van langer dan tien dagen te veroordeelen. Het afgeven echter aan eenigen slaaf van een requisit ter verkrijging van Bus-

kruid of Schietgeweer door iemand anders dan zijnen meester, deszelfs vertegenwoordiger of regthebbenden, hetwelk in bovenstaand 25ste artikel met de misdaad van valsheid wordt gelijk gesteld, zal behooren tot de cognitie van het Hof van Civiele en Crimineele Justitie.

Art. 29.

Door den, in onze Publicatie van 23/30 December 1828, zoo wel als in de tegenwoordige vermelden omtrek van Paramaribo worden verstaan, zoodanige buitenbuurten, welke niet tot eenige divisie of district behooren.

Art. 30.

Voor zoo verre door den inhoud der tegenwoordige Publicatie aan onze Publicatie van 23/30 December 1828, (Gouvernements-blad No. 28), geene alteratie is toegebracht, blijft dezelve in volle kracht.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo den 19 Januarij 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo den 23 Maart 1830.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MODEL La. A. No. 1.

Aanvraag ter verkrijging van een port d'armes door eenen ingezelen van Paramaribo.

De ondergeteekende JAN JANSSEN woonachtig te Paramaribo, aan de Waterkant, Wijk La. C. No. 120, verklaart bezitter te zijn, van het navolgende Schietgeweer als van:

Bussen 1. (Een).
Jagtgeweren . . . 1. (Een).
Pistolen 3. (Drie).

En verzoekt, dat aan hem deswegens een port d'armes moge worden uitgereikt.
Paramaribo den 10 Januarij 1830.

JAN JANSSEN.

NB. Wanneer de aanvrager bezitter mogt zijn van ander Schietgeweer, als waarvan in dit model is melding gemaakt b. v., kanonnen, militaire geweren enz., behoort daarvan insgelijks in de aanvraag te worden melding gemaakt.

MODEL La. A. No. 2.

Aanvraag ter verkrijging van een port d'armes door een bewoner der buiten districten, die geen planter is.

De ondergeteekende HENDRIK PIETERSEN schoenmaker, woonachtig in divisie Beneden Commewijne, verklaart bezitter te zijn, van het navolgende Schietgeweer, als van:

Jagtgeweren . . . 2. (Twee).

En verzoekt dat aan hem deswegens een port d'armes moge worden uitgereikt.

HENDRIK PIETERSEN.

Divisie Beneden Commewijne den 10 Januarij 1830.

MODEL La. A. No. 3.

Aanvraag ter verkrijging van een port d'armes door eigenaren van plantaadjen of gronden, derzelver huurders of gebruikers of wel door de directeurs of opzigters op dezelve woonachtig.

De ondergeteekende PAULUS WILLEMS, eigenaar (huurder of gebruiker) van de plantaadje Doesburg, en aldaar woonachtig, (of wel) — de ondergeteekende wil-

LEM TEUNISSEN, directeur van - en woonachtig op de plantaadje Appingadam, verklaart dat op de gemelde plantaadje voorhanden is, het navolgende Schietgeweer als:

Defensie geweren, aankomende de plantaadje 8. (Acht).
Jagtgeweren, in het bezit van den ondergeteekenden 2. (Twee).
Jagtgeweren, in het bezit van den blankofficier N. N. 1. (Een).
Jagtgeweren, ten gebruike der slaven 5. (Vijf).

En verzoekt dat aan hem deswegens een port d'armes moge worden uitgereikt.

Plantaadje den
(Handtekening des aanragers.)

NB. Wanneer op plantaadje kanonnen of eenig ander Schietgeweer als het vermeld in dit model voorhanden mogt zijn, zal zulks insgelijks op de aanvraag moeten gesteld worden.

Algemeene Secretarij.

Den 10den April 1830.

Alzoo COLIN CAMPBELL JR., als gemachtigde van JOSEPH TYNDALL, eigenaar van de Plantaadje Sealand, zich bij rekestte aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie, voor het Kind PETER WALKER, aankomende gemelde Plantaadje.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten zich daartegen te verzetten, om binnen zes weken na de dagtekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te leveren; zullende bij gebreke van dien, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Secretarij van het Gemeente Bestuur.

Den 7den April 1830.

Op autorisatie van den President van het Gemeente Bestuur der Kolonie Suriname, wordt de Persoon van JOSEPH SWINGLE, gewezen militair op het eiland Curaçao, (bijaldien zoodanige Persoon zich in deze Kolonie mogt bevinden) uitgenoodigd om zich ten Kantore van den ondergeteekenden binnen den tijd van veertien dagen te vervoegen.

De Fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHIEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip la Liberté, Kapl. DE JONGH, van Amsterdam, laatst van Cowes.

UITGEKLAARD.

Den 10den, het Schip Onderneming, Kapl. H. EELTJES, naar Middelburg, lading: 494 vaten Suiker en 15 vaten Rum.

Idem, de Nd. Amer. Brik Tariff, Kapl. CHARLES G. FRAGER, naar Portland; lading: 212 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Amer. Brik Levant, Kapl. JOSEPH FOSTER, naar Gloucester; lading: 254 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITANNIE.

Londen den 8 Januarij. Volgens berigt van Columbia is de generaal Cordova, die zich met zijnen aanhang gewapenderhand tegen de bestaande orde van zaken daar te lande verzet had, den 17den October, in de nabijheid van Marnilla, na een wanhopigen tegenstand geboden te hebben, door den generaal O'Leary verslagen, en zelf in het gevecht gesneuveld. — De vrede tusschen Columbia en Peru was den 22sten September te Guayaquil geteekend, ten genoegen van beide de partijen. De bepalingen

van denzelven zijn alhier nog niet bekend.

— De aanspraak, met welke de tegenwoordige president van de Vereenigde Staten van Noord-America, de heer Jackson, de zitting van de wetgevende vergadering heeft geopend, is zeer uitgebreid, en behelst een algemeen overzicht van alle de gewichtige aangelegenheden van het gemeenebest. Uit dezelve blijkt, dat de vier-en-twintig Staten, welke thans de Unio vormen, eene bevolking hebben van twaalf millioenen.

De president heeft aangekondigd, dat het gemeenebest met alle de Staten, zoo in Europa als in America, vredelievende betrekkingen onderhoudt. Ten aanzien der thans in Portugal bestaande regering van den Infant D. Miguel, welks koninklijk gezag door Noord-America is erkend geworden, heeft de president aangemerkt, dat, zoodra men aldaar van den officielen vertegenwoordiger der americaansche belangen in Portugal het berigt had ontvangen, dat dit gezag daar te lande bestond en bleef bestaan, men geene redenen had gevonden, om van den in dergelijke gevallen steeds gevolgden regel af te wijken. — Met betrekking tot Mexico heeft de president, zijne meening verklaard, dat de laatst ondernomene en mislukte aanval van Spanje tegen den nieuwen Staat krachtig heeft medegewerkt tot de vestiging van deszelfs onafhankelijkheid, nademaal ten gevolge van dien aanval de geest van tweedragt geheel, en, zoo het schijnt, voor altijd, is gesnuikt geworden.

Ten aanzien der binnenlandsche aangelegenheden heeft de president eene verandering aangeraden, betrekkelijk de wijze der verkiezing van den genen, die deze waardigheid moet bekleeden. Hij meent, dat men de keuze des volks in dat opzigt zoo veel mogelijk moet vereenvoudigen; — dat, volgens de thans bestaande verordeningen, te veel personen als de gemagtigden des volks optreden, en dat het alzoo kan gebeuren, dat de minderheid, en niet de meerderheid de keuze doet.

De aangelegenheid van het tarief van inkomende regten, 't welk door de noordelijke Staten is aanbevolen geworden, om aldaar fabrieken te doen stichten, maar in de zuidelijke veel tegenstand heeft gevonden, uit hoofde der handelsbelangen, en alzoo een twistappel is geworden tusschen de wederzijdsche bewoners, heeft de president onbewimpeld behandeld. Hij heeft verzekerd, dat de maatregel niet aan het oogmerk heeft voldaan; — dat de aanvoer van buitenlandsche fabriekwaren niet merklijk is verminderd; — dat men daarentegen binnenlands meer heeft voortgebracht, dan gebruikt konde worden, en dat daaruit ongelegenheden en aanzienlijke schaden zijn voortgevloeid. Hij heeft alzoo eenige wijziging aanbevolen van het bedoeld tarief, ten einde de belangen der drie groote takken van nijverheid, handel en landbouw met elkander overeen te brengen, doch heeft zich de moeilijkheid van dergelijken maatregel niet ontveinsd.

Ten aanzien der geldmiddelen is het verslag zeer voldoende. De uitgaven van 1829 zullen zes en twintig millioenen, en het batig saldo op den eersten januarij vier en een half millioen belooopen. Twaalf millioenen zijn besteed ten behoeve der openbare schuld, die met den eersten januarij tot 48 millioenen zal zijn verminderd, en eerlang geheel zal zijn uitgedelgd.

Omtrent de zeemagt raadt de president eene andere staatkunde aan, dan tot hertoe gevolgd is. Hij verklaart, dat bij het gering aantal oorlogschepen, die men in tijd van vrede behoeft, de bodems, die van tijd tot tijd worden aangebouwd, doch ongebruikt blijven liggen, van jaar tot jaar in waarde en deugdelijkheid verminderen, zoo dat vele, zonder immer gebruikt te zijn, reeds geheel onbruikbaar zijn geworden, en de meeste aanzienlijke sommen zouden vereischen, om in een weerbaren toestand te worden gebracht. Hij raadt aan, om geene nieuwe schepen meer te bouwen, maar om de middelen, daar voor aangewezen, te bezigen tot aankopen van alle de benodigdheden, die de scheeps-

bouw vereischt; — om die materialen tot eene zekere hoogte te bewerken, en dan op bepaalde punten in groote hoeveelheden te vereenigen. — Hij meende, dat, indien de nood het mogt vereischen, men als dan zoo spoedig nieuwe bruikbare schepen zoude knauwen bouwen, als thans bestaande herstellen en uitrusten.

Aangaande de krijgstuicht bij het leger luidt het verslag mede gunstig. De president heeft eene militaire academie, als het beste middel ter ontwikkeling en bevestiging derzelve aangeprezen.

De president heeft ook gewaagd van het lot der indiaansche stammen, die thans buiten het gebied van het gemeenbest besloten zijn. Hij heeft aangemerkt, dat indien die lieden in den tegenwoordigen toestand blijven, de stammen der Cherokees- en Creek-indianen, even als die der Mohicans en Delawaren, zullen uitsterven. Hij oordeelt dit ongeraden, en meent, dat het beter ware, aan de bedoelde stammen, die gebruik daarvan zouden begeeren te maken, voor altijd in eigendom aan te wijzen en te verzekeren een gebied, ten westen van den Mississippi, en als dan de werking van de beschaving op deze lieden en op den vorm van hun bestier aan den tijd over te laten.

De president heeft aldus geëindigd: „Ik beveel ulieden medeburgers, aan de leiding des Almachtigen, in het vast vertrouwen op zijne genadige Voorzienigheid, tot het behoud onzer vrije instellingen, en met de bede, dat, welke dwalingen ik, in de uitoefening mijner moeilijke pligten, moge begaan, dezelve haar geneesmiddel zullen vinden in de overeenstemming en wijsheid van uwen raad.” (Haarl. Courant.)

EDICTALE CITATIE.

Uit krachte van het appointement van dagvaarding bij Edicte *ad valvas curiae*, in dato 24 Maart 1830, verleend door den Hove van Civile en Krimineele Justitie der Kolonie Suriname, op de rekest van ISAAC LIJON, in qualiteit als Executeur in den boedel JUDA DELMONTE, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploiteur bij den Hove van Civile en Krimineele Justitie dezer Kolonie, bij openbare Edicte *ad valvas curiae* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle bekende en onbekende binnenlandsche Crediteuren van den boedel JUDA DELMONTE, als mede allen en een iegelijk die vermeenen zoude eenige actie of pretentie ten lasten denzelven boedel te hebben, geïmpetreeerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van den Hove van Civile en Krimineele Justitie dezer Kolonie, welke gehouden zal worden in de Maand Mei 1830, ten einde aldaar hun regt het zij als Crediteuren of hoe anders ook te doen gelden, en voorts met den impetrant qq., te procederen als in dergelijken materie gebruikelijk is, of wel in kas van contradictie hunne actien binnen den tijd van zes weken te institueren voor dezen Hove, of wel voor des impetrant qq., dagelijkschen en competenten regter, op poene, dat als dan aan dezelve Crediteuren door dezen Hove uit hoofde van derzelve contumacie zal worden geïmponeerd een *perpetuum silentium*, en zij lieden verstoken zullen zijn van hun regt en actie.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen preten-deren, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan Paramaribo dezen 9 April 1830.
N. L. BRAAM,
Explr.

ADVERTISSEMENTEN.

Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der Algemeene Wees- Desolate,

Onbeheerde Boedels Kamer, zullen KURATORS op Woensdag den 14 dezer, des voormiddags ten tien uren, bij publieke inschrijving, (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende) verkoopen:
20 balen schoone Katoen,
van de Plantaadje *Mondesir*, aankomende den Boedel wed. Mr. DANIEL BUTTNER, zijnde het monster, ter voormelde Kamer te bezigtigen.

Paramaribo den 10 April 1830.

R. GOLLENSTEDT,
Scriba.

Er worden sedert acht dagen eenige exemplaren vermist van het Christelijk Gezangboek, onlangs bij de Evangelisch Luthersche Gemeente alhier in gebruik gebragt. Een iegelijk, die een derzelve abusivelijk mogt hebben medegenomen, wordt ten vriendelijksten uitgenoodigd, hetzelfde aan den Kerkmeester te rug te zenden. — Tot narigt dient: dat de Gezangboeken, die het eigendom der Gemeente zijn, zich onderscheiden, niet alleen door eenen bruin-lederen band en blaauwe snede, maar ook door de handteekening van den Predikant op het eerste, en die van den Kerkmeester op het tweede titelblad.

Paramaribo den 3e. April 1830.

De Kerkmeester der Ev. Luth.
Gemeente voornoemd,
A. H. ZSCHUSCHEN.

Aanstaande Dingsdag den 20sten April, zullen de ondergeteekenden als gemagtigden van den uitlandigen Heer S. G. ROPPE, door den Vendu Meester M. A. SALOMONS, 's morgens ten 9 uren, publiek verkoopen:

Een Huis en Erf verdeeld in 2 Kamers, gelegen aan de Keizer- en Rust en Vrede Straten, La. D. No. 211.

Een dito, gelegen aan de Rust en Vrede Straat, La. D. No. 648.

Zijnde de bewijzen van eigendom en koop-conditien 5 dagen vóór de verkoop ter inzage bij bovengenoemde Vendu Meester.

Paramaribo den 11e. April 1830.

J. C. DOERRLEBEN qq.
PIETER VAN ESCH qq.

De ondergeteekende voornemens zijnde over eenigen tijd deze Colonie te verlaten, verzoekt elk en een iegelijk, die iets van hem te vorderen of onafgedane zaken met hem te verëffenen mogten hebben, daarvan ten spoedigste ten zijne kantore opgave te willen doen, ten einde hij in de gelegenheid gesteld worde, zoodanige zaken zelve nog te verëffenen, of wel zijne generale gemagtigde bij zijne uitlandigheid, de Heer J. ZAAL, genoegzaam in te lichten, om dezelve voor hem te kunnen liquideeren.

Paramaribo den 10 April 1830.

FRED. TAUNAJ.

De ondergeteekende is voornemens binnen kort deze Colonie te verlaten.

Paramaribo den 10 April 1830.

M. A. SCHEVENINGEN.

DIRK JAN KAMPHUIZEN vertrekt.

Mengelwerk.

RUSLAND EN CHINA.

De verbindtenis en de betrekkingen tusschen Rusland en China ontstonden allereerst omstreeks den aanvang der zeventiende eeuw, toen eerstgemelde Mogendheid door hare snel voortrukkende overwinningen het grootste gedeelte van Siberië had veroverd. De Kozakken, die deze verovering hadden ten uitvoer gebragt, hadden ook verscheidene, aan de rivier Amur gelegene gewesten, bemagtigd, die tot het land der Mantchou behoorden; na dat deze zich echter aan China hadden onderworpen, dwongen zij de Russen hen de afgenomene landstroken terug te geven. Het Moskovische Hof, hetwelk

te regt begreep, dat het bezit van ettelijke woeste steppen niet opwegen kon tegen het verlies van eenen winstrijken Handel met de Chinezen, voldeed aan de vorderingen der Mantchou en sloot met hen, in het jaar 1689, eenen vrede, bij welken de grenzen voorloopig werden bepaald, en de Russische kooplieden verlof bekwamen om hunne karavannen tot naar Peking te laten opgaan. Oneenigheden tusschen de beide regeringen veroorzaakten inniddels dat de Chinezen den Russen het vrij betreden van hun grondgebied in het vervolg ontzegden, en eerst in het jaar 1727 werden deze oneenigheden door een vergelijk beslecht, krachtens hetwelk de grenzen bepaaldelijk werden vastgesteld, en den Russen toegestaan werd telken drie jaren een karavaan naar Peking op te zenden. Buitendien werd toenmaals de stapelplaats te Kiachta gegrondvest. Toen de Russen de door hen langs de Amur bemagtigde gewesten terug gaven, verkozen vele Kozakken, welke de Chinezen aan zich toegeëigend hadden, in China te blijven. Deze allen werden naar Peking gezonden, alwaar hen ééne der voorsteden van deze groote stad tot het vestigen hunner woning aangewezen werd. Om hen eene geheel bijzondere eer te bewijzen, koos de Chinesche Keizer een zeker aantal hunner uit, om hen tot eene kompagnie zijner lijfwacht te vormen, die nog ten huidige dage, onder den naam van Russische kompagnie, bij voortdoring is aanwezig gebleven. Ofschoon deze Kozakken door hunne volksverhuizing eigenlijk weinige vaderlandsliefde hadden aan den dag gelegd, drong echter het Russische Hof er op aan, in Peking eene Grieksche kerk opgericht te zien, in welke Russische geestelijken den heiligen dienst waarnemen zouden. De Chinezen bewilligden in dit verlangen, en sedert dien tijd heeft Rusland in Peking een geestelijk gesticht, in hetwelk verscheidene jonge lieden de Mantchousche en Chinesche taal aanleeren, ten einde, bij den terugkeer in hun vaderland, als tolk te kunnen dienen. Dit gesticht staat onder het bestuur van eenen Archimandriet, en de laatste, Hyacinthus Pitshourin, is de zelfde die eene Beschrijving van Peking heeft in het licht gegeven. — Het geringe voordeel hetwelk de naar Peking gezondene karavannen aanbragten, deed de Keizerin Catharina II. besluiten dezelve geheel en al in te trekken, doch sedert dien tijd heeft de Handel van Kiachta een nieuw leven bekomen. In de maand Februarij komen de goederentransporten uit China te Kiachta aan. Van de Thee, die aldaar wordt opgekocht, gaat het grootste gedeelte naar Nitchnie-Nowgorod aan de Wolga, en de meerdere of mindere bespoediging, in de aankomst dezer waar, hangt af van het vroeger of latere opgaan der groote stroomen van Siberië. In Kiachta wordt de Thee op met één paard bespannen sleden geladen, die tot aan Tomesk voortgaan. Hier blijft het transport somwijlen zes weken stil houden, en wordt alsdan met vaartuigen voortgezet, die de Irtsch af, en de Obi op varen. Hier wordt de waar andermaal op éénspannige wagens geladen; en tot op 12 versten voorbij Perm gebragt, gaat dan te scheep de Kama af en de Wolga in, en komt omstreeks het einde der maand Julij te Nitschnie aan.

De goede verstandhouding tusschen Rusland en China is sedert langen tijd derwijze bevestigd, dat eerstgemelde Mogendheid vóór eenige jaren zich in Midden-Azie eene landstreek heeft toegeëigend, die zoo groot is als de Nederlanden en Frankrijk te zamen genomen. Deze landstreek bevat de gewesten, die de Kirghi-Kaisaken en andere omzwervende volken in bezit hebben, en men heeft het door wel aangelegde onderhandelingen daar henen weten te leiden, dat deze volkeren zich aan Rusland hebben onderworpen. Een gedeelte der Kirghisen, die thans onder Russische heerschappij staan, waren vroeger aan Chineesch beheer onderworpen; het is intusschen waarschijnlijk, dat het Hof van Peking, hetwelk op dergelijke onrustige en ongeschikte onderdanen niet bijzonder kon gesteld zijn, hen zonder leedwezen onder den Russischen sceptor heeft zien overgaan, die hen zal weten in den teugel te houden. Wanneer men in dit land, dat niet overal uit dorre zandsteppen bestaat, eene linie van vestingsterkten zal aangelegd hebben, zullen derwaarts militaire koloniën gezonden, en ijzersmelterijen nabij de aldaar aanwezige ijzermijnen gebouwd kunnen worden; zoo ook zal men de noodige ruitery met de voortreffelijke paarden uit Middel-Azië kunnen bereiden maken, tot welker aankoop de Engelsche Oost-Indische Kompagnie den nu overledenen Heer MOORCRAFT naar Bucharije had gezonden. Ook zullen aldaar weldra groote straatwegen worden aangelegd, en Kokande, Samarkande, Bockbara en vele andere kleine Khanschappen, of landvoogdijschappen, zouden wel eens zeer gemakkelijk te veroveren kunnen zijn. De nieuwe Russische begrenzing is ongeveer 280 Fransche mijlen van de Engelsche Bezettingen in Oost-Indië verwijderd, (Overgenomen.)